

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/136/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325200001
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2325200001.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členov senátu Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXXX, zastúpená: Čibrik & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Hlavná 14, Šaľa, IČO: 46 255 010, o zaplatenie 13.154,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 29C/1/2025-135 zo dňa 12.mája 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o trovách konania potvrdzuje.

II. Odvolací súd priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie o zaplatenie 120,- eur zastavil. Výrokom II. Zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 13.034,45 eur spolu s príslušenstvom a to v mesačných splátkach po 360,- eur, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia. Výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2. Súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 120 eur podľa ustanovenia 145 ods. 2 CSP z dôvodu, že žalovaná v priebehu konania uhradila žalobcom uplatnený nárok vo výške 120,- eur.

1.3. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú výrokom II. k zaplateniu sumy 13 034,45 eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania. Dôvodil, že dňa 16.05.2020 došlo ku škodovej udalosti - dopravnej nehode spôsobenej motorovým vozidlom EČV B. XXX A., ktorého prevádzateľ bola žalovaná a vodičom manžel žalovanej, ktorý pri dopravnej nehode zomrel. Ku dňu škodovej udalosti na predmetnom motorovom vozidle nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie a vzniknutú škodu uhradil poškodeným žalobca. Výpisom z centrálnej evidencie motorových vozidiel bolo v konaní preukázané, že prevádzkovateľom motorového vozidla bola žalovaná. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ktorý dlh však žalovaná uhradila len čiastočne. Nakoľko na predmetné vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebolo uzavreté zákonné poistenie podľa ZoPZP, žalobca poskytol podľa § 24 ods. 2 písmeno b) ZoPZP poškodeným poistné plnenie vo výške 15.234,45 eur, na základe ktorej skutočnosti žalobcovi voči žalovanej vznikol podľa § 24 ods. 7 ZoPZP nárok na náhradu plnenia poskytnutého z poistného garančného fondu. Žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom EČV B. XXXXX ako prevádzateľ vozidla na základe § 427 ods. 2 Obč. zák. Zároveň

povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach vo výške 650,- eur mesačne, čo odôvodnil majetkovými pomermi žalovanej.

1.4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie vo výroku III. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu bol v celom rozsahu priznanej istiny žalobca a zastavenie konania v časti o zaplatenie istiny 120,- eur zavinila žalovaná tým, že čiastočné úhrady vykonala po podaní žaloby. Žalovaná navrhla aplikáciu ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré dôvody hodné osobitného zreteľa videla v jej nepriaznivej majetkovej a finančnej situácii. Súd prvej inštancie uviedol, že tieto skutočnosti mohli byť a aj boli zohľadnené pri určení lehoty na plnenie povinnosti uloženej rozsudkom. Zdôraznil, že aplikácia § 257 CSP nie je odôvodnená zlou zárobnou a majetkovou situáciou strany sporu, keď uvedené ustanovenie má slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu a to pokiaľ ide o vedenie súdneho konania, ako aj jeho výsledku. Toto ustanovenie neslúži na zmierňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu. Vzhľadom na uvedené nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

2.1. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a to proti výroku III. o trovách konania z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania zmeniť a žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania nepriznať, alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2. Žalovaná mala za to, že v konaní boli splnené dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi podľa ustanovenia § 257 CSP. Poukázala na rozhodovaciu prax slovenských súdov ako napríklad Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/3/2021, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/10/2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/11/2022, ako aj na dôvodovú správu k tomuto ustanoveniu. Mala za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne. Zo spisu vyplýva, že žalovaná sa po nehode, ktorej bola účastníčkou, a po úmrtí manžela ocitla v nepriaznivej zdravotnej, životnej a finančnej situácii. Dlž žalobcovi sa snažila plniť po 30 eur, tak ako je uvedené v žalobe a v čiastočnom späťvzátí žaloby. Po nehode bola dlhodobo práceneschopná, úmrtím manžela stratila rozhodujúci príjem a zaplatením sumy 17.735,39 eur žalobcovi vyčerpala všetky svoje úspory. V súčasnosti jej príjem predstavuje 650,- eur mesačne, pracuje v Domove dôchodcov ako sociálna pracovníčka a nevlastní majetok vyššej hodnoty. Jej mesačné výdavky predstavujú sumu 430,- eur. Žalovaná súdu prvej inštancie vytýkala aj to, že pri skúmaní existencie osobných, sociálnych a majetkových pomerov je povinný zohľadniť nielen sociálnu situáciu strany, ktorej má byť uložená povinnosť nahradiť rovy konania, ale aj sociálnu situáciu úspešnej strany sporu, ktorej by sa malo plniť z titulu priznania nároku na náhradu trov súdneho konania. Mala zato, že nepriznaním trov konania žalobcovi nedôjde na strane žalobcu k výraznému zásahu do jeho majetkovej sféry, a to s poukazom na finančné a majetkové hodnoty, s ktorými hospodári.

3.1. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti za vecne správny. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť, alternatívne navrhol len čiastočnú moderáciu náhrady trov konania.

3.2. Poukázal na to, že v sporových konaniach sa v súvislosti s náhradou trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, pričom aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy len veľmi výnimočne. Súd by nemal brať na zreteľ iba nepriaznivé majetkové alebo sociálne pomery strán konania, ale významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia musia byť tiež okolnosti, za akých bol nárok uplatnený na súde, postoj strán k veci, prípadne akou mierou zavinenia prispeli k vzniku trov konania. Žalobca v predmetnom spore využil všetky dostupné prostriedky k možnosti uspokojenia žalovanej pohľadávky, žalovanú pred podaním žaloby vyzýval na úhradu dlhu, a v spore postupoval efektívne. Zdôraznil, že pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP je potrebné spoľahlivo zistiť, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom mal za to, že tieto dôvody súdnej veci neboli naplnené. Zo strany žalovanej nedošlo v konaní k riadnemu preukázaniu jej nízkeho príjmu, mesačných výdavkov, či preukázaniu, že nevlastní žiadny majetok vyššej hodnoty. Uvedené bolo žalovanou bez ďalšieho dôkazu len tvrdené na súdnom pojednávaní dňa 12.05.2025. Navyše túto okolnosť súd prvej inštancie zohľadnil pri povolení splátok. Na záver vyjadrenia poukázal na to, že ustanovenie § 257 CSP súdu dovoľuje aplikovať aj takzvanú čiastočnú moderáciu,

t.j. umožňuje súdu pri zhladnutí dôvodov hodných osobitného zreteľa určiť podiel z trov konania, ktorý je strana povinná druhej strane nahradiť, napríklad 50 %.

4. Ďalšie písomné vyjadrenia neboli doručené.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2, v spojení s § 357 písm. a/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

6. Odvolací súd preskúmajúc obsah odvolania žalovanej uzavrel, že odvolanie voči výroku I. a II. nebolo podané. V tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť uplynutím lehoty na odvolanie, z ktorého dôvodu nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

7. Žalovaná založila dôvody svojho odvolania voči výroku III. o trovách konania na tvrdeniach, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval správnu právnu normu, teda ustanovenie § 257 CSP, keďže v danom konaní boli prítomné dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Tieto videla v jej nepriaznivej zdravotnej, životnej a finančnej situácii, keď bola po nehode dlhodobo práceneschopná, úmrtím manžela stratila rozhodujúci príjem do rodiny, zaplatením sumy 17.735,39 eur žalobcovi vyčerpala všetky svoje úspory, jej príjem predstavuje 650,- eur mesačne, nevlastní majetok vyššej hodnoty a jej mesačné výdavky predstavujú 430,- eur.

8. Po oboznámení sa s odvolaním napadnutým rozsudkom a obsahom spisu, má odvolací súd za to, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, z nasledujúcich dôvodov.

9. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP, zákon vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú 1./ dôvody hodné osobitného zreteľa a 2./ výnimočné okolnosti. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery strán sporu, nielen tej, ktorú by povinnosť nahradiť trovy konania zaťažovala, ale aj druhej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá. Pokiaľ ide o postoj strán v konaní, súd prihliada najmä na to, ako si strany plnili svoje procesné povinnosti. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd vo svojom rozhodnutí riadne a presvedčivo odôvodniť.

11. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, sa teda v sporovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní, čo znamená, že účastník konania, ktorý v spore uspel, má v princípe právo na to, aby sa mu nahradili trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona. Prelomenie uvedenej zásady umožňuje súdu za splnenia zákonných predpokladov ust. § 257 CSP.

12. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

13. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy teda v prípadoch, keď sú síce naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom,

alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť takéhoto prípadu môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Do úvahy treba brať okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany povinnej plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešnej strany sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

14. Judikatúra na strane druhej však tiež konštatovala, že uvedené ustanovenie nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (príkladmo viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2MCdo/17/2009), nejde o predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť.

15. Odvolací súd posudzoval vec v zmysle ustanovenia § 257 CSP konštatujúc, že toto ustanovenie je možné použiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre stranu sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné brať zreteľ sú: neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadu výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu, nízky príjem.

16. Po posúdení obsahu spisu, napadnutého rozsudku, ako aj podaného odvolania odvolací súd uvádza, že žalovaná svoje osobné a majetkové pomery ponechala výlučne v rovine nepodložených tvrdení. Napriek tomu, že bola konaní právne zastúpená, v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepredložila dôkazy o svojich majetkových pomeroch, o výške zárobku, ani o svojom zdravotnom stave, hoci na nej bolo tieto tvrdenia preukázať. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k zhodnému záveru so súdom prvej inštancie, že neboli splnené podmienky ustanovenia § 257 CSP a to ani pre čiastočnú moderáciu náhrady trov konania. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj povahu a okolnosti sporu, teda skutočnosť, že predmetný spor má charakter regresného nároku žalobcu voči žalovanej, keď žalovaná škoda vznikla tým, že na predmetné vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebolo uzavreté zákonné poistenie podľa ZoPZP, teda došlo k porušeniu zákonnej povinnosti.

17. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmaním rozsudku (v napadnutej časti výroku o trovách konania), ako aj spisového materiálu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi podľa ustanovení § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III. o trovách konania ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %. Z rovnakých dôvodov, pre ktoré bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie o trovách konania, odvolací súd nevzhladol dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania a ani pre využitie moderačného práva. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podľa zákona č. 327/2005 Z. z. má dovolateľ právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, pokiaľ spĺňa podmienky na jej poskytnutie. Podľa § 10 ods. 1 z. č. 327/2005 Z.z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti v obvode ktorej má dovolateľ bydlisko, pričom územná pôsobnosť jednotlivých kancelárií je uvedená na internetovej stránke Centra právnej pomoci D.. Žiadosť sa podáva na tlačive a musí byť doložená dokladmi preukazujúcimi, že žiadateľ sa nachádza v stave materiálnej núdze. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).